

**Stabbursdalen
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
9815 Vadsø

Besøksadresse
Stabbursnes
9710 Indre Billefjord

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 77
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/stabbursdalen

Kjetil André Jonas
Skomakerholtet 20
9537 Tverrelvdalen

Saksbehandler Karoline Salmila

Vår ref. 2021/5899-5 432.3

Deres ref.

Dato 12.07.2021

Melding om vedtak - Delvis innvilget tillatelse til motorisert ferdseel til privat hytte grunnet flomskader på hytte

Stabbursdalen nasjonalparkstyre har mottatt deres søknad om dispensasjon til motorferdseel den 3. juni 2021. Dere ble tilsendt et midlertidig svarbrev den 2. juli 2021.

Det ble avholdt et ekstra styremøte den 12. juli hvor deres sak ble behandlet. Vedtak følger på neste side. Fra og med side 3 i dette brevet følger saksutredning.

Med hilsen

Karoline Salmila
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Vedtak i sak ST 26/2021

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 første ledd gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre Kjetil Andre Jonas og Ken Jøran Jonas dispensasjon til bruk av helikopter til to (2) flyturer med landing ved hytte med knr. 5436 gnr. 13 bnr. 1, fnr. 13 byggID 192843405 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune. Tillatelsen gjelder frakt av materiale og utstyr for restaurering av flomskadet hytte.

Tillatelsen gjelder fra 13.07.2021 til 17.10.2021.

Tillatelsen har følgende vilkår:

- Tillatelsen gjelder for flyving til og landing ved hytte med byggID. 192843405 i Stabbursdalen nasjonalpark.
- Flyving under 300 moh. i nasjonalparken skal til enhver tid unngås, utenom ved landingspunkt nært hytten.
- Flyaktivitet skal minimaliseres og skje på en slik måte plante-, fugle- og dyreliv påføres minst mulig forstyrrelser og stress. Unødvendig forstyrrelse av plante-, fugle- og dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal unngås.
- Tillatelsen skal medbringes under kjøring i tilfelle kontroll.
- SNO skal varsles om flyvningen en dag i forveien. Kontaktperson er Daniel Boberg Leirbakken, tlf: 901 24 568.
- Søker må selv påse at alle nødvendige tillatelser fra grunneiere eller etter annet lovverk er innhentet i forkant av helikopterturen.

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og skal sendes via nasjonalparkstyrets adresse under, jf. forvaltningsloven § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø
e-post: stftpost@statsforvaleren.no

Saksopplysninger

Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok søknad fra Kjetil Andre Jonas om bruk av ATV til privat hytte i Stabbursdalen nasjonalpark den 3. juni 2021. Det søkes om å kjøre langs vestsiden av Stabburselva til hytte med knr. 5436 gnr. 13 bnr. 1 fnr. 13, byggID 192843405. To partier av ønsket kjørestrekning er innenfor verneområdet. Traseen det søkes om er ikke etter godkjent/åpen barmarksløype, men en merket T-løype til Den Norske Turistforening. Det søkes om tillatelse til bruk av ATV i tidsrommet 01.07.2021 - 17.10.2021. Det søkes om frakt av materiale til bygningsarbeid for vedlikeholdsarbeid. Sekker med sement til grunnarbeid. Forvalter tok kontakt med søker på e-post den 24. juni 2021 for å få utdypende informasjon:

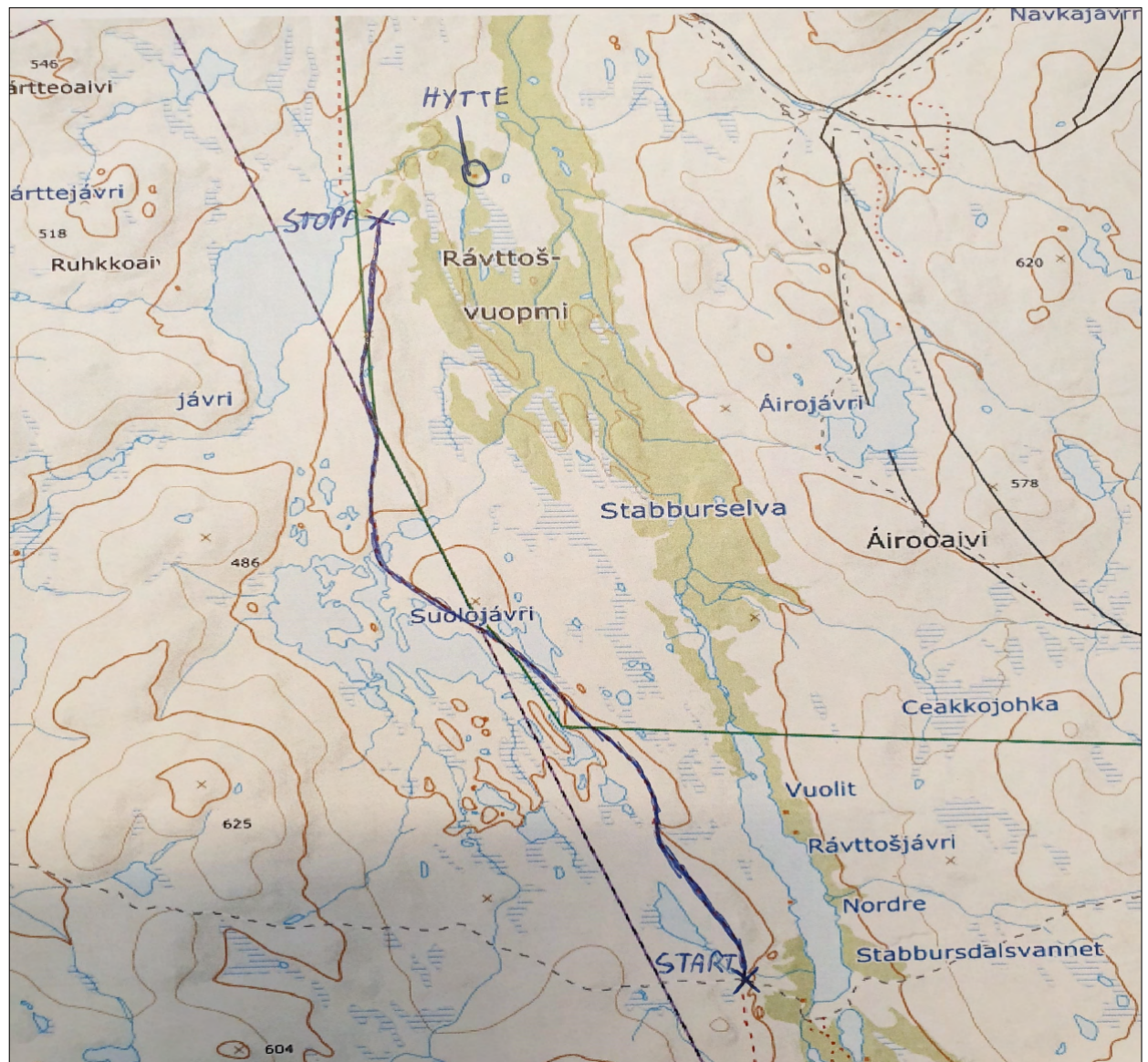
«Det er snakk om å frakte inn om sommeren, som ikke kan fraktes og lagres om vinteren er følgende. Batteriverktøy som sirkelsag, listesag, spikerpistol, skrumaskin, dykkertpistol. Andre materialer som må fraktes om sommeren og som ikke kan lagres fra vinter til sommer (på grunn av problemer med lagringsplass og flom vann) er følgende. Ca 10stk 25kilos sekker med tørrsement, Maling og diverse fug/lim. Resten av materialer kan fraktes om vinter, men mye av jobben med restaurering må utføres om sommeren. Blant annet undamenteringsarbeid, taktekking, kledning utvendig. på grunn av snømengden og kulde på vinters tid)

Kjøre traseen som det er søkt om å få kjøre langs er veldig lite innenfor grensene til nasjonalparken. Tror det er mere økonomisk og ikke minst miljøvenlig å kjøre i utkanten av parken enn frakte flere turer med helikopter.

Det er tidkrevende og vanskelig å kordinere og planlegge en slik renovering på grunn av beliggenheten. Det kan dukke opp flere utfordringer underveis hvor det kan kreves frakt av utstyr. Hvis vi får muligheten til å kjøre med ATV vil det lette på veldig mye arbeidet.

Vi ønsker også å få ryddet opp rundt hytten, det ligger mye jern og gammelt avfall fra tidligere bruk. All isolasjonen fra gulvet har ramlet på bakken og vi ønsker også ryddet opp i dette. Vi søker 2 turer årlig til tilsyn. I tillegg trenger vi 6 turer til renovering».

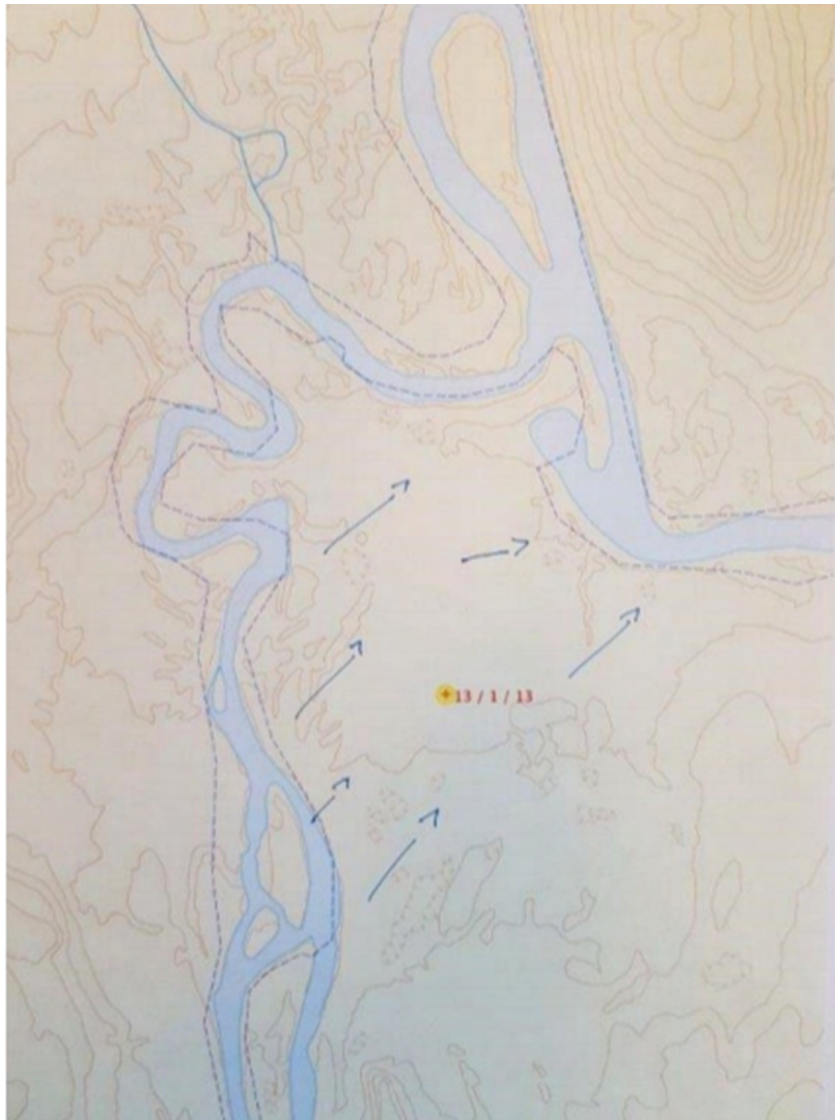
Søker er opplyst av forvalter om at tidligere flomskadede bygg har det blitt gitt tillatelse til helikoptertransport eller bruk av snøskuter.

Kart mottatt i søknaden – blå linje er omsøk kjøretrasé. Grønn linje er nasjonalparkgrense. Mørk stiplet linje er kommunegrense.

Bilder og beskrivelser mottatt i søknaden:

Vannføringen under flommen var så stor at elva gikk over sine bredder og vann flommet inn i terrenget.

Foto som viser hyttas plassering i terrenget. Gule piler viser vann i terrenget da disse bildene ble tatt.

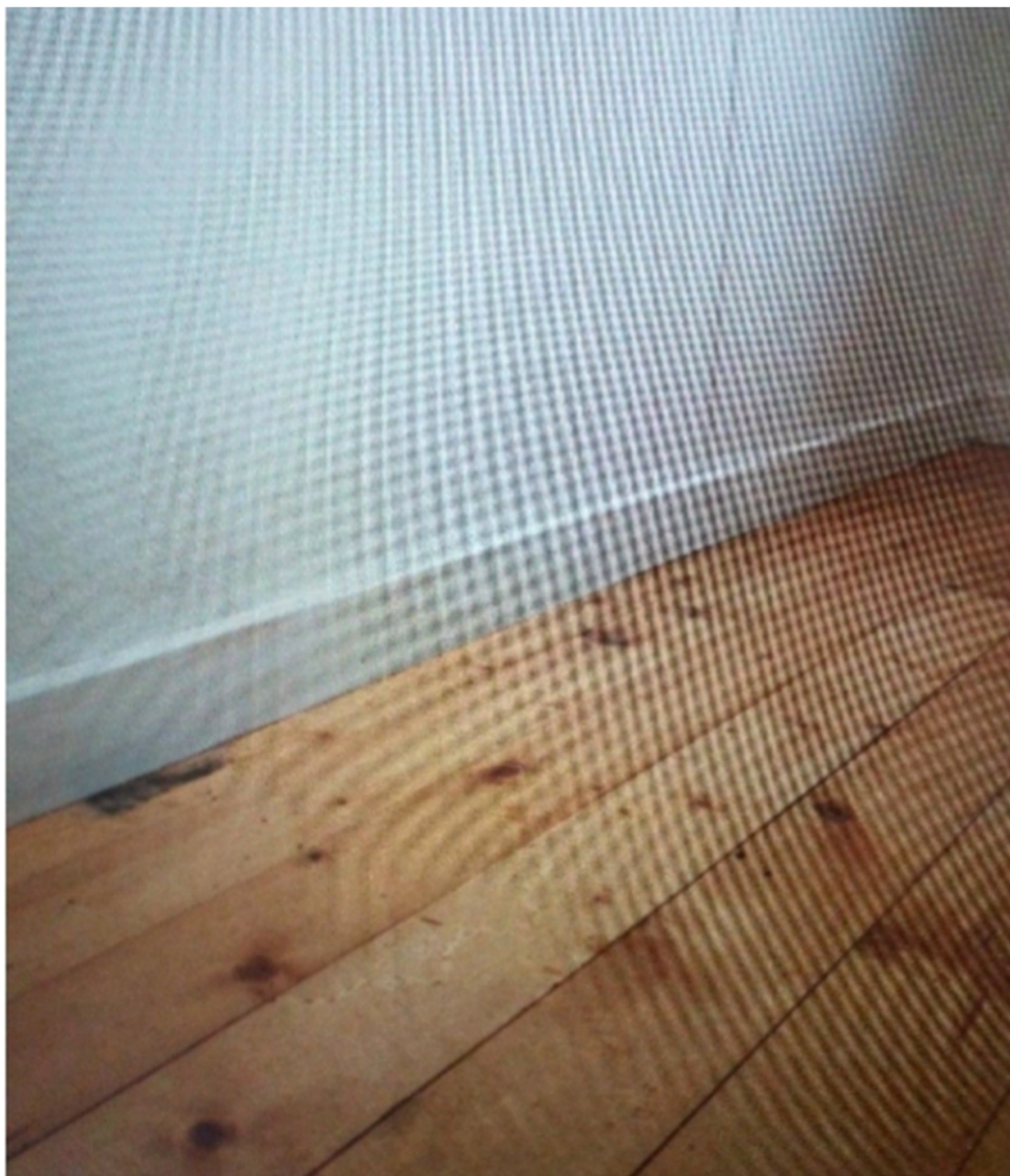
Hytta ligger over 1 meter over normalt vannivå i elva.

Bilde av hytten.

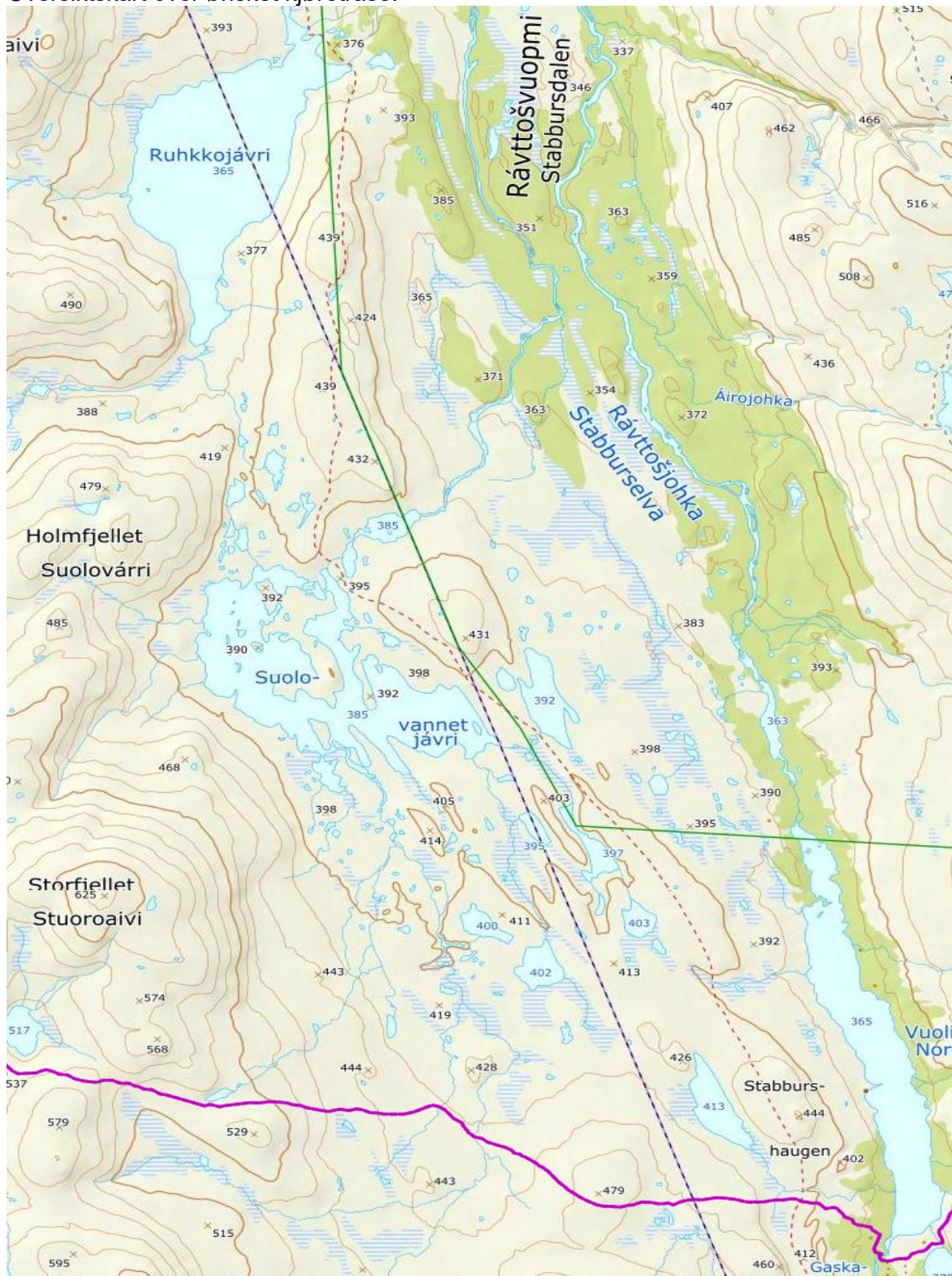
Stobbloftsplater/vindsperre og bjelkelagsisolasjon er fjernet.

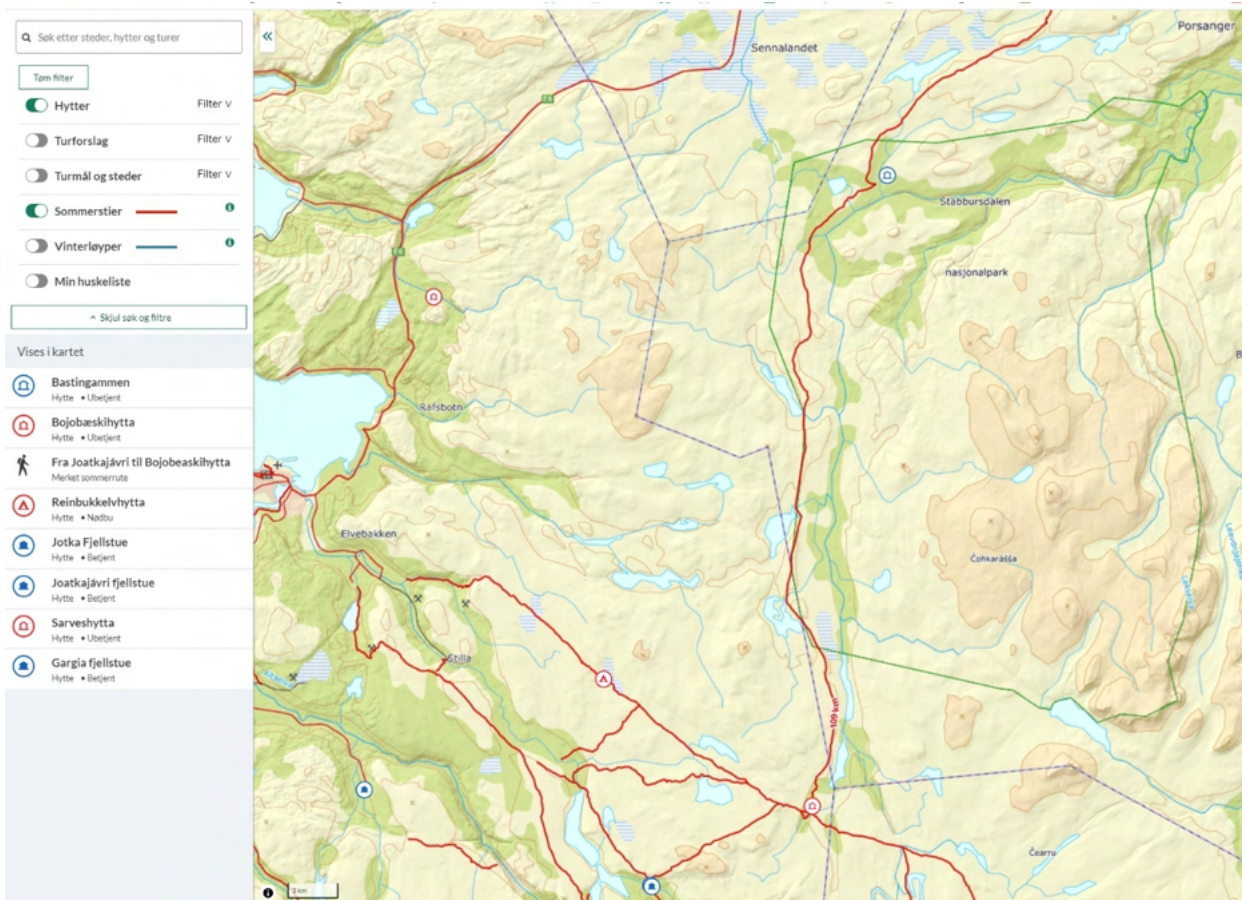
Lakkert furugolv og innvendige platekledning på vegger. Vann har stått ca. 20 cm over golvnivå ved flomtopp.

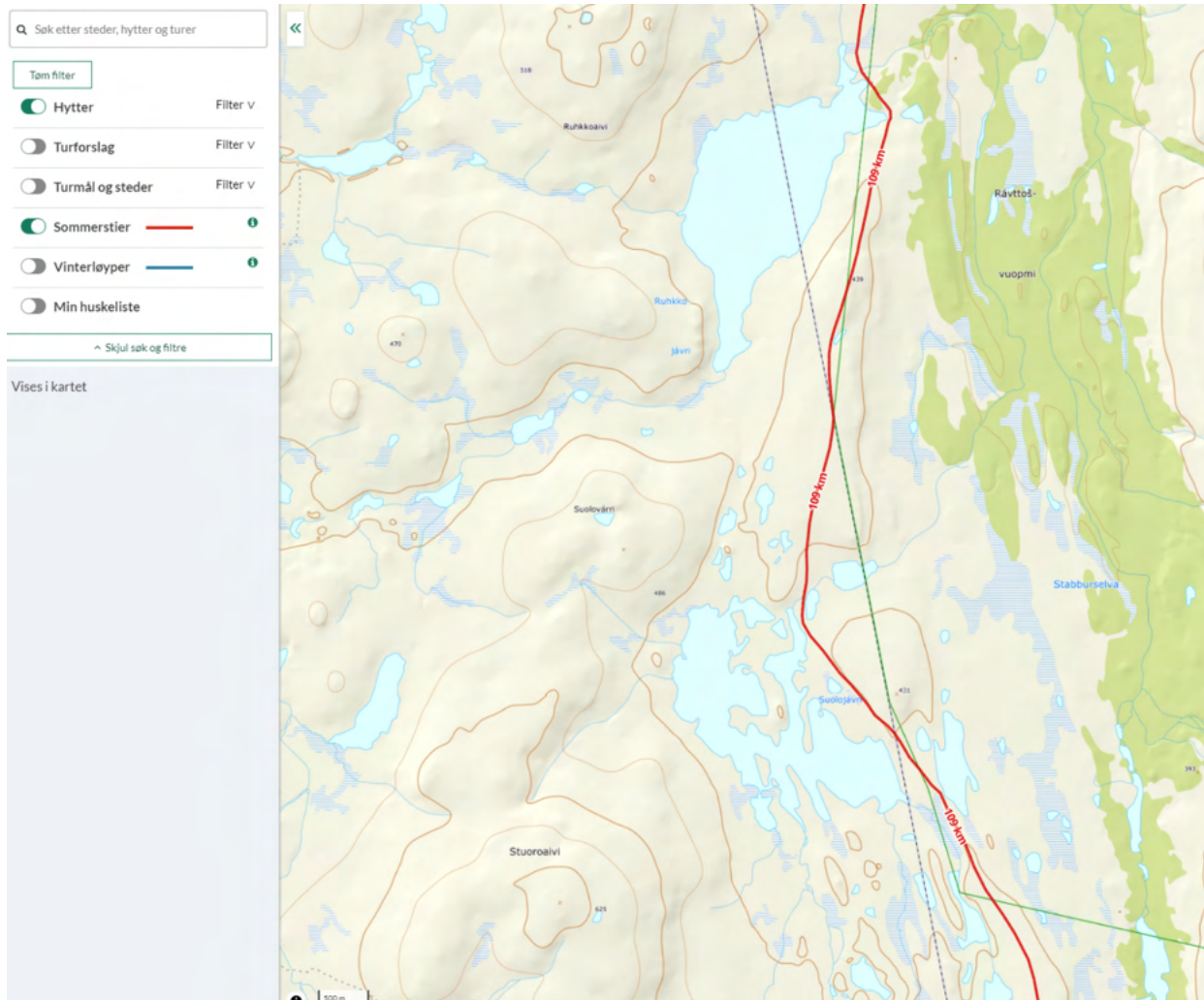
Oversiktskart over ønsket kjøretrasé:

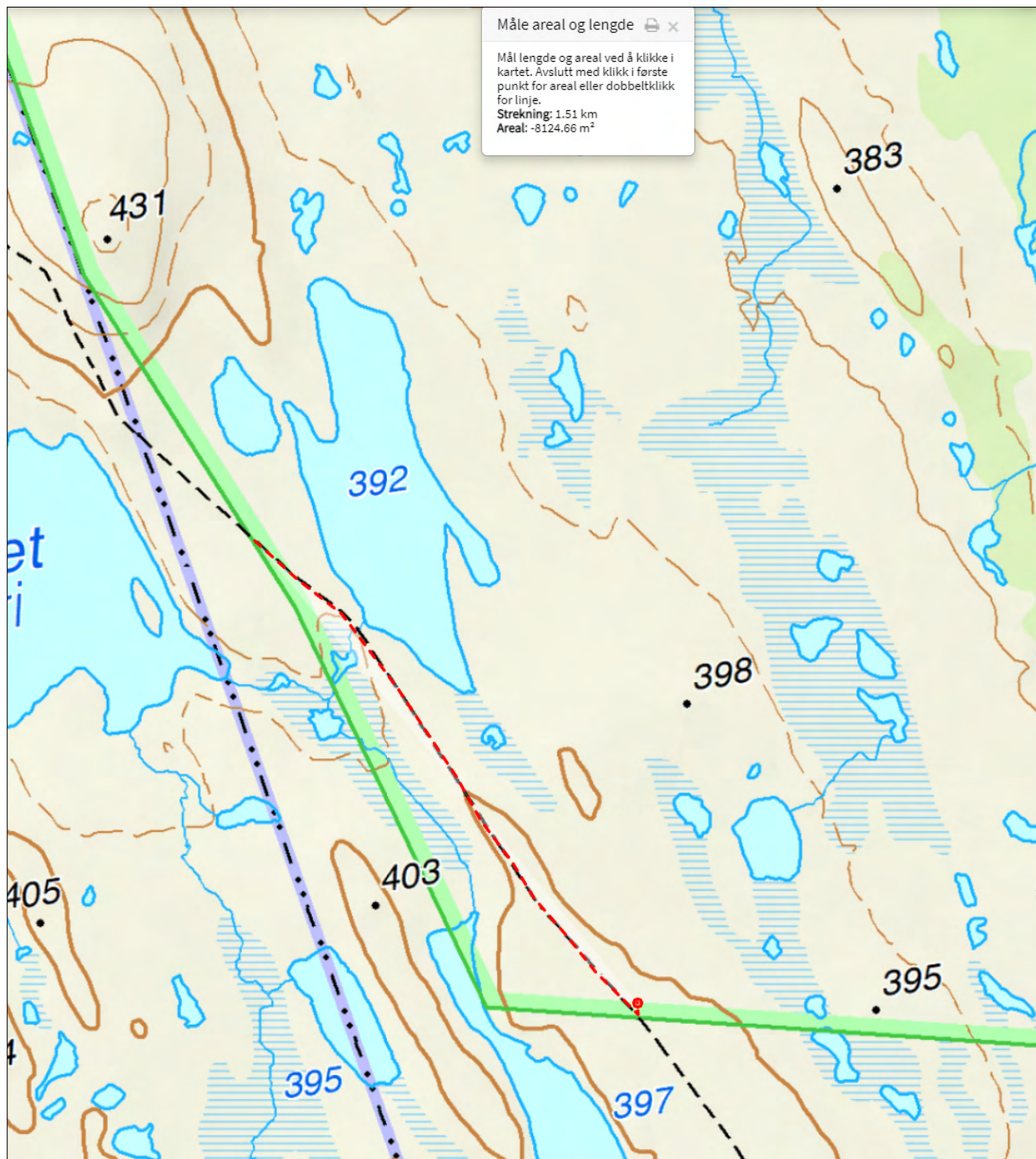
Grønn linje er nasjonalparkgrensen. Lilla stiplet linje er kommunegrensen. Lovlig barmarksløype utenfor Stabbursdalen nasjonalpark (lilla hel linje). Den lye brune stipla linja er den merkede turtraseen til Den norske turistforening. Det er denne traseen de søker om å kjøre etter.

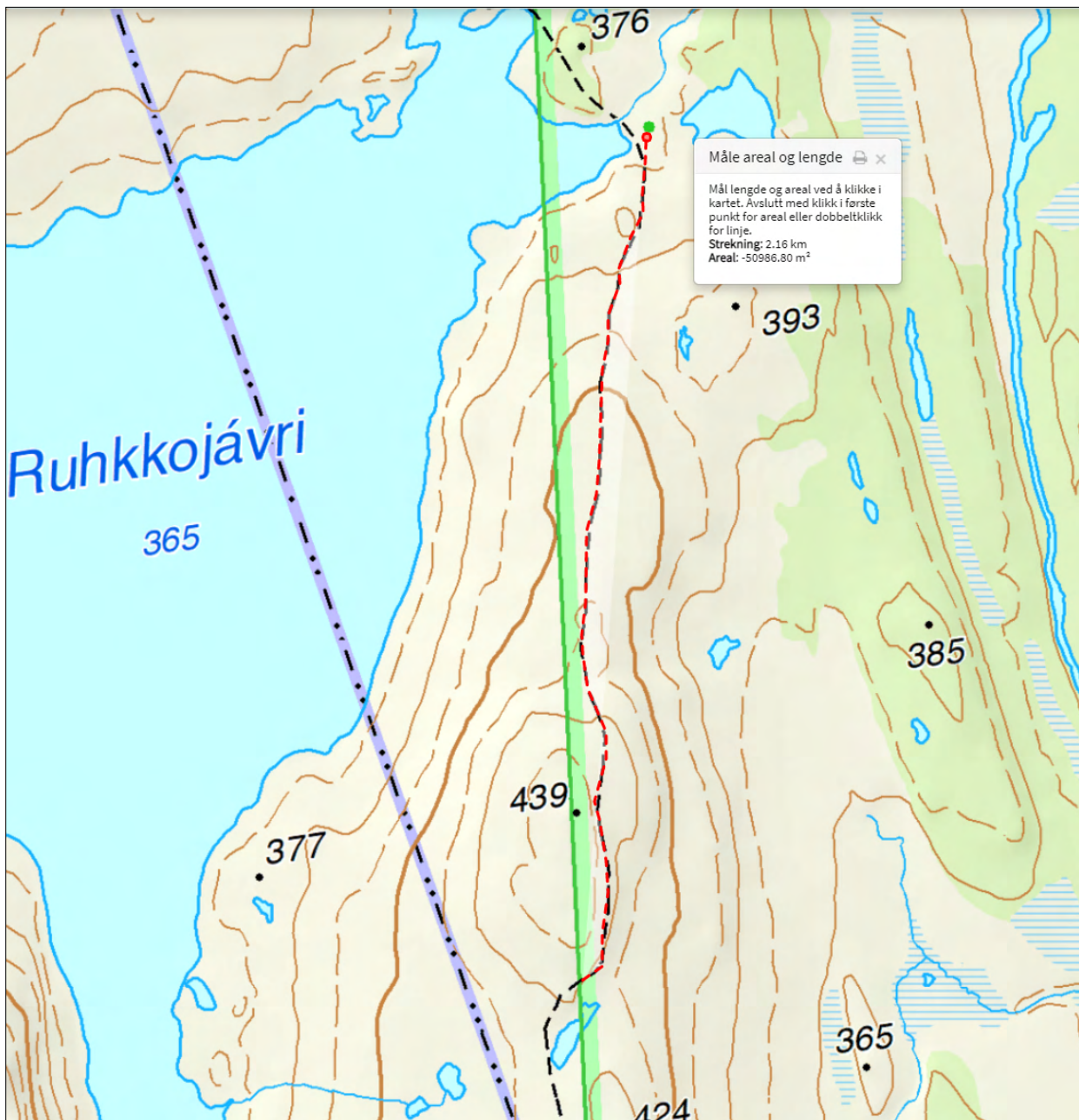
Screenshot av kart fra ut.no som viser t-merket trasé (rød linje) fra Bojobæskihytte og inn til Stabbursdalen.

Screenshot av kart fra ut.no som viser at t-merket trasé (rød linje) er den samme som omsøkt trasé til å kjøre på.

Første del av traseen er målt til anslagsvis 1,5 km lang (rød strek langs svart stiplet linje). Grønn linje er nasjonalparkgrensen. Lilla stiplet linje er kommunegrensen.

Andre del av traseen er målt til anslagsvis 2,16 km lang (rød strek langs svart stiplet linje). Grønn linje er nasjonalparkgrensen. Lilla stiplet linje er kommunegrensen.

Total lengde på kjøretrasé for begge delene innenfor nasjonalparken er sammenlagt blir ca. 3,6 km.

Et vedlegg til saksdokumentet viser beskrivende flyfoto av omsøkte kjøretrasé.

Regelverk

Formålet med vernet av Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og Gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Naturmangfoldloven (nml.) trådte i kraft 1. juli 2009. Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 -12 er vurdert, jf. nml. § 7 i loven. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter § 11 er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av naturmangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Verneforskriften for nasjonalparken sier at motorferdsel er forbudt på land og vatn, og i lufta under 300 meter, jf. § 6.1 i verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark. I § 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, og i § 6.3 åpnes det for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til en del formål. Denne saken må behandles etter § 48 i naturmangfoldloven da det i verneforskriften ikke er åpnet for bruk av ATV til dette omsøkte formålet. Stabbursdalen nasjonalparkstyre kan etter § 48 i naturmangfoldloven gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot formålet med vernet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. I rundskriv fra Miljødirektoratet «Forvaltning av verneforskrifter», revidert januar 2014, redegjøres det for hvordan nml. § 48 i skal forstås. Her framgår det at bestemmelsen skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Det er i første rekke bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser som er av stor betydning for søker som omfattes av bestemmelsen. Siktemålet er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis.

Vurdering

Hensikten med verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert trafikk inn i fjernliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Dyrelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for fugler, dyreliv, vegetasjon eller kulturminner. Ferdsel skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet er innført for å skjerme dyre- og plantelivet, tamrein og terrenget for forstyrrelser og kjøreskader. Man skal også kunne utøve friluftsliv uten unødige forstyrrelser og støy. For at forbudet skal ha sin tilsiktede virkning er det viktig at dette håndheves restriktivt. Strengte retningslinjer vil forhåpentligvis føre til at den motorferdselen ikke blir for stor eller øker på sikt, og dermed til at forstyrrelsen av dyre- og fuglelivet, samt tamrein og friluftslivet minskes, jf. nml. § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning.

I Stabbursdalen nasjonalpark er motorferdsel i utgangspunktet forbudt (jf. § 3 punkt 6 i verneforskriften), og det er kun ved særskilte tilfeller at forvaltningsmyndigheten kan utstede tillatelse til motorferdsel. Et av disse tilfellene er bruk av snøskuter på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte hytter (jf. § 3 punkt 6.3 i verneforskriften), hvor tillatelsen gjelder for transport av materiale, utstyr og bagasje, ikke persontransport. Motorferdselen med bruk av ATV om frakt av materiale og utstyr som omsøkes havner derimot ikke inn under noen av unntaksbestemmelsene i §§ 3 punkt 6.2 eller punkt 6.3, og verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark åpner i utgangspunktet ikke for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til det omsøkte tiltaket. Saken må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ, som setter enda høyere krav til behandlingen av søknaden. Omfang, miljøvirkningen og nødvendigheten av tiltaket har betydning for den konkrete skjønnsmessige vurderingen av tiltaket. Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra vernevedtaket etter naturmangfoldlovens § 48 dersom det omsøkte tiltaket ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig og ikke strider mot vernevedtakets formål. En dispensasjon kan derimot ikke gis til et tiltak som legger grunnlag for en utvikling som gjør at verneverdiene skades, eller på sikt vil bli skadet og/eller skadelidende. Begrepet nødvendig transport tolkes til å omfatte transport som blant annet er viktig for søker, at den ikke kan dekkes på annen måte på det aktuelle tidspunktet og at transporten skal være begrenset til det mest nødvendige.

Dette er nødvendig å begrense motorferdselen i nasjonalparken, særlig for å unngå økt belastning eller å skape presedens for økt bruk av ATV i nasjonalparken (jf. nml. § 10). Motorferdsel kan altså kun tillates i heilt spesielle tilfelle etter en konkret vurdering. I få tilfeller kan det gis tillatelse til bruk av motorisert ferdsel for transport av materialer ved større vedlikeholdsarbeid på bygning. Det skal kunne vises til større behov gjennom omfattende restaureringsbehov eller godkjent byggesøknad, og dette behovet må da kunne

dokumenteres. Behovet for transport skal videre vurderes opp mot mulige skader og ulemper for natur og menneske, knyttet opp til et mål om å redusere motorferdsel på et absolutt minimum.

En slik dispensasjon skal vurderes i forhold til reelt behov av antall turer i forhold til tilpasset kjøretøy og transportvolum. Omfanget av bruk av ATV som det søkes om er vurdert til stort sett i lys av at det er motorferdsel forbud i nasjonalparken. Det ble søkt om fem turer per sesong med bruk av to kjøretøy samtidig, og i 5 år sesonger. Etter en henvendelse til søker for forvalter opplyst at to av turene skal gå til årlig tilsyn og seks turer til frakt av materiale og utstyr. Det er i tråd med nasjonal praksis i forvaltning av verneområder å begrense antall turer med motorisert ferdsel til et så lavt nivå som mulig. Denne praksisen vil bidra til å motvirke at naturverdiene gradvis forringes som følge av en utvikling hvor hver enkelt tillatelse isolert sett blir ansett som for et for lite inngrep mot naturverdiene, men alle gitte tillatelser samlet sett kan utgjøre forringelser og skade på naturverdiene, jf. nml. § 10.

Naturmangfoldloven § 8 setter krav til at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på blant annet effekten av påvirkninger. Det søkes om tillatelse til frakt av materiale og utstyr for å utbedre skader etter flom. Flomskader er ansett som et særegent tilfelle som ikke skjer ofte. I 2021 var det derimot registrert 50-års flom i Stabburselva, og det var en enda større ekstremflom i 2020. Søker beskriver at en del av restaureringstiltaket for utbedring av hytten bør gjøres i barmarksesong. Det vurderes derfor at frakt av utstyr og materiale bør i dette tilfellet tillates under barmarksesongen, og at der derfor må det gjøres en vurdering av transportform. Det skal tas hensyn til hvilken transportform som er best egnet for oppdraget, jf. nml. § 12. Det skal altså gjøres en saksutredning med en avveining mellom transport på barmark, i luften eller på snø- og isdekket mark, sett i lys av sesongen det søkes om. Forvaltningsmyndigheten kan ut fra hensynet til verneverdiene henvise transport til vinterføre eller helikopter der transport på barmark kan påregnes å gi terrengskader eller gi et økt omfang av terrengskader. Er det nevneverdig forskjell i skade på verneverdiene mellom årstidene, skal transport henvises til den mest gunstige transportform og sesong. Det er den transport som gir minst konflikt med verneverdiene og andre brukerinteresser som skal nyttes. Bruk av ATV bør generelt unngås pga. faren for nye og varige terrengskader. Det er ikke ønsket at eventuelle eksisterende spor skal opprettholdes, og det skal til enhver tid jobbes for at eksisterende spor skal kunne få anledning til gjengroing. I tillegg vil vekten av lasten øke faren for at eksisterende kjørespor får økte skader. Lufttransport anses derfor som et bedre alternativ i de tilfeller det er påkrevet av hensyn til verneverdiene, og tiltaket ikke kan vente til vintersesongen.

Transport kan i noen tilfeller fortrinnsvis tillates langs eksisterende kjørespor, t.d. traktorvei/kjerrevei, som er blitt godkjent i verneforskrift eller forvaltningsplanen. Søknader om transport på barmark utenom godkjente traseer skal vurderes svært restriktivt. Kjøring utenom eksisterende traseer bør ikke tillates. I nasjonalparken er det kun noen få traseer som det per i dag tillates bruk av ATV til f.eks. frakt av felt elg ol. Den omsøkte traseen er ikke en av disse traseene. Forvalter har ikke hatt anledning til å befare omsøkte trasé, og har

derfor benyttet flybilder til å gjøre en vurdering. Etter vurdering av flyfoto er det ikke synlige eksisterende kjørespor på flere deler av strekningen som er omsøkt. Det kan ha sammenheng med at traseen er en t-løype merket av Den Norske Turistforening. T-løyper går ofte utenom ATV spor og følger ikke eksisterende ATV spor til enhver tid. Det vil medføre at risikoen for å skape nye kjørespor i dette tilfellet er stor. Der er flere områder av traseen som kan ha våtere partier, og faren for skader er særlig stor i slike områder.

I de fleste tilfeller vil bruk av ATV ikke være det beste alternativet med hensynet til naturmangfoldet, og det vil da være bedre å tillate bruk av helikopter. Lavtflyvning, landing og letting med helikopter medfører mye støy og forstyrrelser for dyre- og fuglelivet. Støyen medfører også en forstyrrelse for utøvere av friluftsliv som oppsøker verneområdene for å oppleve ro og stillhet. Bruk av helikopter vil ikke medføre skade på terreng eller vegetasjon og ansees derfor som en mer miljøforsvarlig teknikk enn for eksempel bruk av ATV, jf. nml. § 12. I tillegg skal det unngås å fly under 300 moh. frem til hytten. Den omsøkte tidsperioden er utenfor den mest sårbare yngle- og hekkeperioden, jf. nml. § 8. Det forutsettes likevel at fugle-, dyre- og plantelivet ikke forstyrres unødvendig mye og over uhensiktsmessig lang tid. Påvirkningen av helikopter som vil oppstå vil være kortvarig og forbigående og vil ikke sette varige spor. Tiltaket vurderes derfor isolert sett til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig. All motorferdsel vil være negativt i forhold til klimaendring. I dette tilfellet skal vurderingen baseres på konkret beskyttelse av de lokale verneverdiene og den lokale påvirkning. Det vurderes dermed at bruk av ATV har større negativ påvirkning lokalt enn helikopter. Blant annet har ATV negativ påvirkning langs hele kjøretraseen lengde. Helikopter kan bidra til å redusere antall turer betraktelig som gir mindre forstyrrelser i tid, samt at man unngår eller reduserer permanente skader i terrenget. Helikopter har mest negativ påvirkning ved landingssted hvis lavtflyvning unngås under til- og fraflyvning.

Faren for presedens vil gjøre at valget av plassering til kjøretrasé eller antall kjøremeter ikke alltid er den avgjørende faktor for om en søknad skal kunne tillates eller ikke. Det skal uansett til enhver tid etterstrebes å velge korteste og mest skånsomme trasévalg.

I løpet av et år gis det normalt 6 turer hver vintersesong som burde dekke det normale behov for transport av utstyr og lignende til private hytter. En slik tillatelse gjelder ikke for persontransport eller tilsyn av bygninger. Tilsyn vil kunne gjennomføres samtidig som det transporteres utstyr, eller til fots. Det har ikke tidligere vært gitt tillatelse til tilsyn av hytter gjennom bruk av motorisert ferdsel med ATV. Det er særlig uheldig om en tillatelse vil skape presedens, slik at flere vil kunne søke om tillatelse på samme grunnlag og motorferdselen øker pga. ønske om tilsyn til hytter, jf. nml. § 10.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre jobber med å få forvaltningsplanen faglig godkjent hos Miljødirektoratet. I forvaltningsplanen legges det opp til innvilgelse av tillatelse for 4 sesonger (4 år) med begrenset tidsperiode løpet av året ved tillatelse til kjøring med snøskuter til fritidsbygg og gammer. Begrensinger i et bestemt antall turer i løpet av én sesong vil fortsette å være gjeldende. I dette tilfellet er det ikke snakk om motorferdsel med snøskuter, og

forvalter anser at det ikke er anledning til å tillate tilsyn med ATV. Det vil derfor ikke være aktuelt å innvilge tillatelse for flere sesonger.

Søker skriver at de kan frakte noe av materialet inn og ut på vinterstid, så forvalter vurderer at to turer med helikopter bør være tilstrekkelig. I tillegg kan avfallsmateriale lagres under presenning og fraktes ut på vinterstid, som er et bedre alternativ transportmetode enn både ATV og helikopter.

Flom vil kunne forekomme, og man kan ikke forutsi om ekstrem flomfare vil øke i hyppighet. Hvis så skulle bli tilfelle vil dette føre til økt behov for motorisert ferdsel i sammenheng med byggverk skadet av flom. Det vurderes generelt at det er bedre med frakt på vinterstid, eventuelt 1-2 flyvninger med helikopter i barmarksesong, fremfor mange turer med ATV for å frakte utstyr og materiale. Vurderingen gjelder ikke bare for denne søknaden, men også generelt for andre flomutsatte bygg i Stabbursdalen. Tilsyn vil ikke kunne forhindre flomskader, så eventuelle tiltak med hytten bør gjøres i forkant for å forhindre framtidige skader. Hytteeier bør derfor vurdere om det er nødvendig å gjennomføre mer permanente tiltak for å sikre bygget for at flom ikke skal skade bygget, da flom vil kunne forekomme også i fremtiden. I forhold til byggverk gjør forvalter søker oppmerksom på at verneforskrift § 3 punkt 1.1 sier at området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger, påbygging og ombygging av eksisterende bygninger. Videre sier verneforskrift § 3 punkt 1.2 sier at vedlikehold av lovlige bygninger er tillatt så lenge det ikke medfører endret bruk. Videre kan forvaltningsmyndigheten etter søknad gi tillatelse til ombygging og utvidelse av bygninger som ikke kan medføre endret bruk.

Med bakgrunn i tidligere forvaltningspraksis, eksisterende fagkunnskap og søkers søknad, anser nasjonalparkforvalter at kravet til kunnskapsgrunnlag i nml § 8 som oppfylt. Føre-var-prinsippet i nml. § 9 kommer kun til anvendelse i situasjoner der man ikke har slik tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag. Med bakgrunn i vurderingene rundt § 8 tillegges § 9 liten vekt i denne saken. Ved benyttelse av helikopter (jf. nml. § 12) vil det ikke forventes miljøforringelse hvor kostnadene skal bæres av tiltakshaver, jf. nml. § 11.

Det anmodes til dialog med reindrifta i forkant av helikopterflyging og -landing, da flyvningen vil skje over flytteleien hvor det i perioder er høy aktivitet fra reindriften.

Faste kopimottakere for Stabbursdalen nasjonalparkstyre:

Porsanger kommune	Rådhuset	9712	Lakselv	postmottak@porsanger.kommune.no
Hammerfest kommune	Postboks 1224	9616	Hammerfest	servicekontoret@hammerfest.kommune.no
Landbruksdirektoratet-ARD	Postboks 8140 Dep	0033	Oslo	postmottak@landbruksdirektoratet.no
Luftfartstilsynet	Postboks 243	8001	Bodø	postmottak@cca.no
SNO Lakselv	Stabbursnes	9710	Indre Billefjord	
Statsforvalteren i Troms og Finnmark	Postboks 700	9815	Vadsø	stftpost@statsforvalteren.no
Troms og Finnmark Fylkeskommune	Postboks 701	9815	Vadsø	postmottak@tffk.no
Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	Vadsø	post@fefo.no
Sámediggi - Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	Karasjok	samediggi@samediggi.no
Reinbeitedistrikt 16	Postboks 185	9735	Karasjok	postmottak@reinbeitedistrikt-16-karasjok-vest.no
Vuorji siida v/ Anders Nils S. Anti	Bahkiljohka 74	9730	Karasjok	andersnsanti@gmail.com
Njeaiddán siida v/Per Inge Johansen	Jorbajeakkáš 16	9730	Karasjok	pigi@live.no
Skáidedduottar siida v/ Rasmus John S. Anti og Nils John Meløy	Bahkiljohka 80	9730	Karasjok	nilsjmeloy@gmail.com
Láhtin siida v/Anna Ravna Gaup	Ravdojohka 72	9730	Karasjok	anna.ravna.gaup@gmail.com